

maattet opgive sin Stilling for at kunne passe det store Arbejde, som Organisationerne kræve, og som hans Fagfæller have betroet ham. Nu nægte Embedsmændene at forhandle med denne Mand. Jeg synes, det grænser til Drilleri, jeg forstaar ikke, hvorfor man ikke vil det, det er noget, man gør i alle andre Fag. Den Tid er man dog kommen ud over, da private Arbejdsgivere nægtede at forhandle med en Mand, der stod som Leder af en Fagforening, selv om han altsaa ikke praktisk udøver Faget i Øjeblikket. Jeg siger, at det har man anerkendt alle Vegne, og jeg synes, at ogsaa Statsbanernes øverste Ledelse skulde anerkende det. Vi have hørt den forrige og den nuværende Forsvarsminister sige, at Arbejdere, som var underlagte dem, kunde frit komme til dem, naar de havde noget paa Hjerte. Jeg vil haabe, det samme er Tilfældet med Statsbanearbejderne, og jeg vil tillade mig at henstille til den højtærede Minister, at der bliver truffet en saadan Ordning, at Administrationen, Embedsmændene under Statsbanerne, skal forhandle med den Mand, som Organisationen har valgt til sin Leder eller Forretningsfører.

Jeg skal saa gøre nogle Bemærkninger vedrørende de Tjenestemænd, der ere ansatte ude ved Holte Station, og som have ønsket at blive flyttede fra Sats d. til Sats b. Sats a. vedrører Funktionærene her i København, og Sats b. vedrører de Funktionærer, som ere ansatte i Byer eller bymæssig Bebyggelse med over 2,000 Indbyggere. Men nu har man sat Tjenestemændene ved Holte Station ned i den laveste Sats, som om det var et rent Landdistrikt. Det er det imidlertid ikke, idet Holte Station ligger midt i en stor Villaby, der har over 2,000 Indbyggere. Disse Tjenestemænd have altsaa, synes jeg, et berettiget Krav paa at blive flyttede fra Sats d. op til Sats b., altsaa fra fjerde Sats til anden Sats.

Vi have ogsaa fra Socialdemokratiets Side i Aar fremdraget det gamle Spørgsmaal, om fri Rejse for Børn maatte blive udvidet saaledes, at det kom til at omfatte Købstæder med under 20,000 Indbyggere. Jeg ved, at den højtærede Minister er der imod, men det forekommer mig, at man godt kan gaa noget længere ned end til den Grænse, der er sat i Øjeblikket.

Der har været afholdt Samraad om Udvidelse af Taastrup Station. Jeg kan sige, at Samraadets Undersøgelser have strakt sig til to andre, nemlig Hedehusene

og Glostrup, idet alle disse tre Stationer sikkert langtfra ere tidssvarende, og er der noget, som maa kaldes paatrængende, er det sikkert, at disse Stationer udvides. Jeg skal ikke nærmere udtale mig derom, da muligvis de ærede Repræsentanter, i hvis Valgkreds disse Stationer ligge, ville udtale sig om disse Spørgsmaal.

Til Slutning skal jeg gøre nogle Bemærkninger om Anskaffelsen af rullende Materiel til Statsbanerne. Der er i Aar forlangt en Bevilling paa i alt 7,182,200 Kr. til rullende Materiel, men heraf agter man i det kommende Finansaar kun at anvende et Beløb paa 2 Mill. Kr., Resten af Beløbet skulde der saa søges Bevilling til næste Aar paa Finansloven. Men saa har man et ubrugt Beløb paa 2,752,000 Kr. til Rest fra indeværende Finansaar, saa at der i alt bliver til Nyanskaffelser et Beløb paa 4,752,000 Kr., men skønt dette Beløb lyder meget imponerende, er det sikkert langtfra tilstrækkeligt til at kunne dække den Mangel, der er paa det rullende Materiel ved Statsbanerne. Navnlig er der en Sort Materiel, som man i høj Grad mangler, det er Godsvogne. Den højtærede Minister har oplyst for os, at der arbejdes stærkt, og at der kan laves en ny Godsvogn daglig. Man skulde synes, at en Godsvogn om Dagen, det er 365 om Aaret, maatte kunne hjælpe noget, men sikkert er det dog, at vi ere komne saa langt tilbage med Hensyn til Anskaffelse af det tilstrækkelige Antal Godsvogne, at det ikke foreslaar noget. Det er ogsaa oplyst, at paa Tider af Aaret har man maattet leje ikke mindre end 300 Godsvogne i Udlandet, og man hører jævnlig Klager fra Handelsstanden over, at man ikke kan blive ekspederet, at der paaføres den Ulejlighed, Tidsspilde og Udgifter ved, at Bagnerne ikke kunne levere det tilstrækkelige Antal Godsvogne. Jeg vilde derfor synes, det var heldigt, om der blev gjort en større Bestilling straks, saaledes at det kunde lykkes at komme op paa Højde med de Krav, der stilles til Jernbanerne. Jeg vil mene, at selv om man gik til at bestille 1,000 Godsvogne, fik man ikke paa nogen Maade for mange. Jeg tror, der vilde være udmærket Brug for dem, og man kunde saa imødekomme de Ønsker, der nu næres i den Henseende.

Halsted: Jeg har et Par Bemærkninger at gøre til denne Del af Budgettet. Der er for det første afholdt Samraad angaaende Stationernes Klassificering. Ved den Lejlighed fremkom en